

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 3834/2022
01.12.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Марине Милановић, председника већа, Јелице Бојанић Керкез, Весне Станковић, Јелене Ивановић и Гордане Џакула, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., кога заступа Душко Пјевач, адвокат из ..., против туженог Предузећа за производњу и промет индустрија меса „Матијевић“ доо из Новог Сада, чији је пуномоћник Штефанија Пацек, адвокат из ..., ради исплате, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 2615/22 од 20.06.2022. године, у седници већа одржаној дана 01.12.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 2615/22 од 20.06.2022. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 2615/22 од 20.06.2022. године.

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев туженог за накнаду трошкова ревизијског поступка.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Саду П1 2950/21 од 23.03.2022. године, првим ставом изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев којим је тражено да суд обавезе туженог да на име трошкова накнаде за долазак и одлазак са рада за период од 25.12.2017. године до 24.12.2018. године за релацију ... - Нови Сад- ... тужиоцу исплати износ од 398.565,00 динара са законском затезном каматом од 31.10.2020. године у висини од 93.978,89 динара, са законском затезном каматом на износ од 398.000,00 динара од 01.11.2020. године до исплате. Другим ставом изреке одлучено је да свака странка сноси своје трошкове парничног поступка.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж1 2615/22 од 20.06.2022. године одбијене су жалбе парничних странака и потврђена пресуда Основног суда у Новом Саду П1 2950/21 од 23.03.2022. године.

Против правоснажног решења о трошковима парничног поступка донетог у другом степену тужени је сходно члану 404. ЗПП благовремено изјавио ревизију.

Одредбом члана 404. ЗПП („Службени гласник РС“ број 72/11...18/20), прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права. О дозвољености и основаности посебне ревизије одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

По оцени Врховног касационог суда, у овом спору нема места одлучивању о посебној ревизији туженог изјављеној против решења о трошковима парничног поступка из неког од разлога предвиђеног чланом 404. став 1. ЗПП, јер побијана одлука не одступа од праксе ревизијског суда у споровима у којима је у меритуму одлучивано о трошковима запослених за долазак на рад и одлазак са рада, сагласно чему не постоји потреба уједначавања судске праксе. Како се ревизијом не указује на потребу разматрања правних питања од општег интереса, и правних питања у интересу равноправности грађана, или на потребу новог тумачења права, то нема потребе да се о посебној ревизији изјављеној у овом спору одлучује као о изузетно дозвољеној.

Испитујући дозвољеност ревизије сагласно одредби члана 410. став 2. тачка 5. у вези са чланом 420. ЗПП, Врховни касациони суд је оценио да ревизија није дозвољена, јер је изјављена против решења против кога се не може изјавити.

Чланом 28. став 1. ЗПП прописано је да ако је за утврђивање стварне надлежности, права на изјављивање ревизије и у другим случајевима прописаним овим законом меродавна вредност предмета спора, као вредност предмета спора узима се само вредност главног захтева. Другим ставом истог члана прописано је да се камата, уговорна казна и остала споредна потраживања, као и трошкови поступка, не узимају у обзир ако не чине главни захтев.

Како се ревизијом побија одлука о трошковима парничног поступка која не чини главни захтев, ревизија није дозвољена, сходно члану 413. ЗПП, па је одлучено као у другом ставу изреке овог решења.

У складу са одлукама садржаним у првом и другом ставу изреке овог решења, сходно члану 154. став 1. ЗПП, као неоснован је одбијен захтев туженог за накнаду трошкова ревизијског поступка.

Председник већа-судија
Марина Милановић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић